

Kära Nazareth-vänner!

Här kommer ett brev med hälsningar från Indien, Thanjavur och Nasare. En del av er fick ett brev i september f.å. För andra är det mycket länge sedan vi hade kontakt.

Sr. Helen Packiam var diakonissan med sjuksköterskeutbildning, som var mer eller mindre inblandad i de flesta adoptivbarnens hälsa, i varje fall de som var aktuella från slutet av 70-talet. Hon var också mycket intresserad av att höra hur det gått för dem senare i livet och en trögen förebedjerska. Därför vill jag gärna berätta om henne när hon nu slutat sin jordevandring. Hon var född den 24 maj 1946 och avled den 7 december 2016. Hon blev alltså 70 år.

Sr. Packiam växte upp hos Sr. Lydia, grundaren av diakoniverksamheter i Thanjavur, där också hennes mor fanns i kvinnohemmet Bethesda. Hon fick sin utbildning vid den lutherska kyrkans (TELC) sjuksköterskeskola i Tiruputtur. Några år efter avslutad utbildning på 70-talet arbetade hon på ett par olika sjukhus. På det katolska sjukhuset "Child Jesus Hospital" i Trichy arbetade hon tillsammans med nunnor, som betydde mycket för henne som goda förebilder. Sr. Packiam ville inte gifta sig utan gå i sin fostermor Sr. Lydias fotspår och tjäna sina medmänniskor. Därför sökte hon sig tillbaka till Thanjavur och arbetade som frivillig sjuksköterska i kvinnohemmet Bethesda och barnhemmen Bethlehem och Nazareth. Hennes önskan var att bli diakonissa. Efter en ettårig bibelkurs i Madras (nuvarande Chennai) vigdes hon till diakonissa den 2 december 1984.

Sr. Packiam, som egentligen var blyg och tillbakadragen och klen till hälsan, var mycket frimodig när det gällde att söka vård för sina patienter vid de statliga sjukhusen i Thanjavur och hos privata läkare, där hon var mycket respekterad. Jag minns hur en äldre läkare kom cyklande till Bethesda en kväll när hans privatchaufför hade slutat för dagen. Andra läkare to inte betalt för sina behandlingar. Hon fick också många vänner och beundra re utanför diakoninstitutionerna.

Sr. Packiam var verkligen en Herrens tjänarinna, i vilken det inte fanns något svek. Man kunde lita på henne till hundra procent. Hon hade också stor omsorg om sina patienters andliga välfärd och kände stort ansvar för deras eviga väl. Det var många, många kvinnor hon fick hjälpa under deras sista tid och när de skulle lämna jordelivet.

Sr. Packiam drabbades själv av cancer sommaren 2014 och fick behandling på det stora kristna undervisningssjukhuset i Vellore, där hon bodde på patienthotellet ett helt år. I november 2015 återvände hon till Thanjavur och Lydia Deaconess Home, där hon tillbringade sitt sista år och långsa-

försämrades. Hon ville inte ha någon mer behandling utan sjukdomen fick ha sin gång. Det blev svårt på slutet när hon inte kunde behålla mat och vätska och var mycket trött. Den 7 december somnade hon in i sin egen bädd, omgiven av sjungande och bedjande systrar, som flera gånger firat nattvard med henne i sjukrummet. Hon var väl förberedd för uppbrottet.

Det är inte svårt att förstå att det blev en enastående uppslutning vid begravningen i Holy Comforter's Church (där många av adoptivbarnen är döpta). Kyrkans biskop och många av prästerna var där, liksom många som vuxit upp hos diakonissorna och många som mött henne i Thanjavur. Jag tror inte hon hade någon enda ovän. Begravningen ägde rum den 8 december, och kistan sänktes i jorden på TELC:s kyrkogård, där Sr. Lydia och flera andra diakonissor vilar. Må Sr. Packiam få vila i frid, och bevaras i tacksamt minne både i Indien och Sverige.

Verksamheten i de olika diakonistitutionerna fortsätter i stort sett som tidigare och jag har tät kontakt med Sr. Grace Padma, nuvarande förståndare, per telefon. (De tycker det är dåligt att jag inte har e-post)! I Nazareth finns f.n. elva barn, sju flickor och fyra pojkar. Det är lite svårt att förstå, varför det inte är fler. I daghemsvårningen finns det sex barn. Sr. Salome, 71, bor i Nazareth och leder arbetet, men jag tror det är Anna som sköter det mesta i praktiken. Hemmet är nu registrerat, vilket betyder mer insyn och påbud från de lokala myndigheterna men förhoppningsvis också några fördelar. Svårt att veta! Det verkar som om fler barn hänvisas till hemmet av myndigheterna.

Då och då kommer adoptivbarn med familjer på besök, vilket alltid uppskattas! Jag har förstått att de blir väl mottagna och omhändertagna. - Nazareths Vänner stöder fortfarande ekonomiskt, men det är stora problem med att få ut pengarna. Dels är det strul i kyrkan, och dels gör den indiska regeringen det inte lättare. Men FFIA Bistånd håller ut!

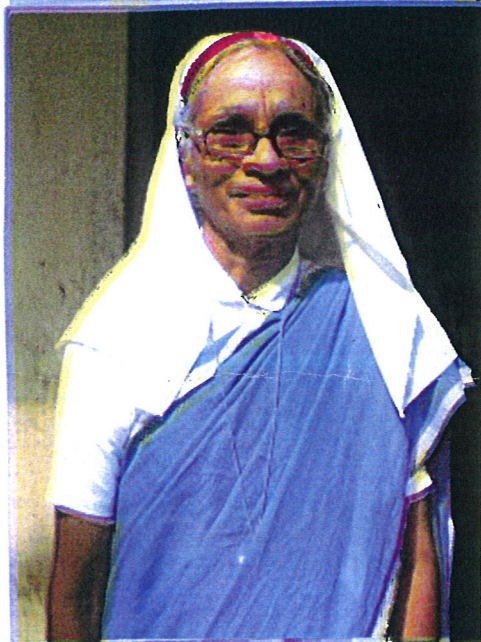
Detta brev skickas till adoptivföräldrarna i hopp om att ni vill dela med er av innehållet till era "barn". Med nutida e-post lär det inte vara något större problem.

Med hjärtliga hälsningar från Nazareth och diakonissorna genom

Gunhild Stahl

Gunhild Stahl
Barkvägen 111
SE-541 64 SKÖVDE
SWEDEN
0500-48 51 38

Bickomisari
Sr. Helen Parthian
* 24 maj 1984
† 7 december 2016

